

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 31. De Præparatione ad Sacramentum Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

peccatum tuum celaueris; illud amplius augebis: si tamen, pudore victo, illud confessus fueris, eximiam in cælo gloriæ coronam pro hac victoria, quam confitendo culpam obtinuisti, consequeris.

MEDITATIO XXXI.

DE PRÆPARATIONE AD POENITENTIAE sacramentum.

INIS huius Meditationis est, vt ante ipsam confessionem iudicium quoddam adeo exactum de me ipso instituum, vt omnes difficultates, quæ in sacramentali iudicio, in quo Iudex est confessorius, occurrere possint, apud me ita expediam, vt in nouissimo illo, in quo supremus Iudex seuerissimam à me rationem exigat, securus existam. In hoc itaq; iudicio incumbit mihi munus Accusatoris, Testis, Iudicis, Rei, ac omnino sententia executoris siue mei ipsius carnisfici: ita enim S. Greg. Conscientia, inquit, accusat, ratio iudicat, timor ligat, dolor exerceat. Conscientiâ igitur me ipsum de omnibus omnino peccatis meis, nullo pretermisso, accusabo. Ratione, quid pro illis meritis fuerim iudicans, sententiam proferam, qua me ipsam ad grauem penam condemnem: Timore Dei, seueriq; eius iudicij me ita ligabo, vt ad quam debet penam, quam siue ratio ipsa dictauerit, siue confessorius

26. Moral.
c. 26.

pra-

prescripserit, subeundam, promptum me offeram: Dolore deniq; animū, & cor meum, ob illatas creatori meo & benefactori clemētissimo iniurias conteram, & excruciabō. Hi quatuor actus intra cordis mei cubiculū exercēdi sunt, & considerationibus ad id ordinatis persuecēdi: memoria præcipue præsentia Dei, summi viuorum, & mortuorum Iudicis, quem in Throno Maiestatis suæ residentem intuebor, ea ratione, quam Meditatione noua iudicauī. Cuius aspectus efficiet, vt maiori diligentia, & fernore actus illos quatuor eliciam. Quam ob causam sæpe in diuinis literis monemur, nos coram Deo examinare ac iudicare, eum nobis in memoriam reuocātes, vt iudicio nostro intersit. Ita enim Iob: a Quis mihi tribuat, vt veniam vsque ad solum eius? b Isa. 43. 26 Ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus. Et Isaias: b Reduc me in memoriam, & iudicemur simul.

a Iob. 23. 4.

b 35. 14.

b Isa. 43. 26

PUNCTVM I.

S. Thom. 3.

p. 9. q. 4. 2.

CONSIDERANDVM primū, voluisse Christum Dominum nostrum, Actus ipsos nostros esse partes huius Sacramenti, contritionem, confessionem, & satisfactionem: qui tribus peccandi modis, cogitatione, verbo, & opere correspondent: vt hac ratione ego ipse ad meam iustificationē concurrā; actionibus meis ad veniam impetrandam me disponendo, sicut meis actibus Dei gratiā amisi. Cū itaq; Deus actus meos ad eō sublimare & nobilitare velit, vt eius gratia

recu-

recuperandæ sint instrumenta; consentaneum omnino est, quæ maxima possim perfectione eos efficere, in hoc vel maximè sapientis consilium sequens, qui suadet. *a In omnibus operibus tuis præcellēs esto, postulatâ ad vnumquodque opus speciali à tribus diuinis personis gratiâ.* Ab spiritu S. cui charitas tribuitur, cōtritionem petam, supplex rogans, vt diuini sui amoris igne animam meâ accendat, à quo dolor hic proficiscatur, qui omnem peccatorum meorum absumat rubiginem: Ab vnigenito Dei filio, qui est verbum Patris, cui Sapientia assignatur, lucem efflagitabo, ad scelera mea cognoscenda, & humilibus veris in cōfessione exprimēda: vt absolutionem consequi merear: A Deo Patre, cui potentia tribuitur, fortitudinem postulabo, ad satisfactionis opera constanter perficienda, donec poenam omnem peccatis meis debitam dissoluam. O Trinitas beatissima, assiste cordi, & labijs meis, vt peccata omnia mea ritè confitear, & perfectam omnium remissionem obtineam. Amen.

PUNCTVM II.

EXPENDENDA deinde sunt, quæ ad *Contritiō.* tres hosce Actus, quàm exactissimè exercendos, sunt necessaria. Quoad **C**ONTRITIONEM, qui primus est Actus, non ero contentus eo, qui Attritio dicitur, & oritur ex timore quodam seruili poenarum Inferni: sed perfectam contritionem habe-

*Medit. 28.
pualt. 4.*

habere contendam, quæ ab amore Dei super omnia; vt supra dictum est, proficiscitur. Quæ obrem enitendū est, vt dolor hic sit quamperfectissimus: est enim mensura gratiæ, quæ in hoc Sacramento confertur: ita vt, si dolor modicus sit & remissus, gratia quoque sit parua; si magnus & perfectus, amplissima & illa sit: & quod dolor intensior, eò gratia copiosior: quod si nullus omninò adesset dolor, nulla quoque prorsus gratia conferretur. Quapropter, cum potissima præparationis huius pars in doloris perfectione consistat, ad eius perfectionem illis me considerationibus excitabo, quæ in quinta Meditatione sunt positæ; & eodem spectant aliquæ similitudines, quibus sacræ litteræ ad amoris lachrymas nos inuolant.

*Amoris lachrymæ.
a Jerem. 6.
26.*

Aliquando enim monent: *Luctum vnigeniti fac tibi, plāctum amarum:* vt videlicet, sicut mater vnigenitū filiū, in quo omnē spem suam & amorem repositum habebat, mortuū tenerimè deflet; ita ego spiritualement animæ meæ (quæ vnica mihi est, & clarissima esse debet) mortē, quam immanissimè culpā meā interemi, æternæq; mortis obnoxiam feci, grauissimè, & amarissimè flere debeo. Et qui rei alicuius mihi caræ iacturā tanti facio; vt à lachrymis me continere nō possim: par certè est, copiosiores & ex intimo corde eas emittere, in rei aded preciosæ, & super omnia charissimæ iactura: eò vel maximè, quod lachrymæ in hac causa optimè collocentur: Mater enim,

etli

et si copiosissimas fundat, nunquam uirginem
 reuocabit ad vitam: Ego uero lacrymis cōtri-
 tionis, mortuam animam meam uitæ restituam. O
 Deus immēse, uehementē me pœnitēt irrogā-
 tā tibi iniuriæ, qua etiam animæ meæ mortem
 intuli: quæ quoniam potiori iure tua est, quam
 sit mea, miserere te obsecro illius. *b Erue astra*
mea mortis, Deus, animam meam; & de manu
canis Infernalis uincam meam: ut tibi uiuens,
 confiteatur nomini sancto tuo. Amen.

b Psal. 21. 21

II.

NONNYNQVAM eadem sacræ literæ,
 dum iustissimum & communem fletum ob il-
 latam Christo Domino mortem cōmemorant,
 ut apud Zachariam: *c Plangent*, inquit, *eum*
planctu quasi super unigenitum. & dolebunt su-
per eum, ut doleri solet in morte Primogeniti:
 docēt me, inquam, quid me facere deceat; qui,
 ut Apostolus ait: *d rursus mihimet ipsis*, hoc est
 in me ipso multis meis peccatis *crucifixum*
filium Dei, & ostentui habuerim: quod enim in
 me fuit, mortis eius occasionem dedi. O Vnice
 Patris æterni fili, supra omnem modum me
 pœnitēt culpæ meæ, qua mortis tuæ in anima
 meā causa exstiti: reuertere, quæso, ut gratiā
 tuā in ea uiuas, pro cuius uita mori non dubi-
 tasti.

c Zach. 12.
10.

d Heb. 6. 5.

III.

QUANDO QVE admonent etiam, ut in-
 star sponsæ *e Virginis*, quæ ob sponsi charissimi
 mortem, à quò omnis eius fortunæ ratio pen-
 debat, uidua, pauper, & ab omnibus deserta
 manens, totam se lacrymis & luctu tradit: ita
 ego scelera mea defleam, quibus Deum, animæ

e Joel. 1. 8.

meæ dilectissimum sponsum, & cum eo gratiæ & charitatis eius margaritas, cæteraque dona, quæ is mihi contulerat, amisi: ideoque verè vidua remanens, nullos bonorum operum, quæ vitam æternam promereri possunt, filios procreare valeo, utpotè deserta, & speciali dulcissimi sponsi mei protectione destituta. O vixnam præ tantæ iacturæ doloris magnitudine cor meum comminueretur & creparet: quod talem sponsum, tales margaritas, tam suauem securamque protectionem amiserim.

QVOD si adhæc omnia cor meum durum experiar, nec peccatorū dolore tangi, aut tot amoris considerationibus emolliri sentiam, adhibebo eas, quæ timorem incutientes, (quas supra posuimus) me excitent; & (ut S. Bernar. ait) timor ipse *excitetur, ut me excitet*; amorisque mihi ianuam aperiat. Time, ô anima, summi eius iudicis vultum, quem cœlorū potestates reformidant. Time iram omnipotentis, & faciem furoris eius; casuri interiturique mūdi fragorem; Ignem, qui omnia depascens, in cinerem illa rediget; Archangeli vocem homines ad vitam reuocantis; asperimum denique nouissimæ sententiæ verbū, quod summus Iudex est prolaturus; Draconis dentes; ventrem Inferni; Rugitus & vlulatus ferarum, quæ sunt ad laniandum & deuorandum paratissimæ; vermem continuò rodentem, & nunquam moriturum; Ignem semper exurentem; fumum, sulphur, turbines, & exteriores tenebras. *f. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis*

Serm. 16. in
Cant.

Jerem. 9. 1.

fon-

fontem lacrymarum, quibus sempiternum illum planctum, dent ū stridorem, manuum pedumque colligationes, ignearum catenarum prementium & exurentium, sed nūquam consumentium pondus praeuenire valeam. Hisce timoris lacrymis, ad alias amoris me preparabo; quia, vt S. August. inquit, timor acus instar esse debet, quæ, etsi pannum ingreditur, non tamen in eo manet; sed filum, quod introducit, sui loco relinquit; quò disiunctæ aliàs partes coniungantur: sic timor adhibetur, vt charitas inducatur: quæ animi affectus ita coniungat, vt omnes in Dei dilectione, & peccatorum aduersus eius legem admissorum lacrymis occupentur.

PUNCTVM III.

QUOD ad secundum huius Sacramenti actum, qui CONFESSIO est, attinet; præmissa diligenti peccatorum examinatione, eo modo, quem 3. puncto Meditationis trigesimæ posuimus. PRIMVM, firmiter statuam, omnia mea scelera, quantumuis sæda, integrè confiteri: vt pudorem omnem, qui me ab eo deterere possit, considerationibus in sine proximæ superioris Meditationis positis euincam: additâ & illâ sententiâ: Præstat ferre in vultu pudorem; quàm in corde maculam, & læsionem. Quòd si nunc exiguum faciei pudorem ferre non potes: multò sine dubio grauiorem in die Iudicij ferre cogèris.

*In illud 1.
Ioan. 4.
charitas
perfecta fo-
ras mittit
timorem.*

Confessio.

I.

CVM præterea DEVS omnia & singula tua delicta probè cognita, & exploratâ habeat: Quid interest, si & eius Minister, qui ab eisdem absoluedi potestatem habet, ea nouerit? Quamobrem da potiùs gloriam Deo, & plene omnia, ac canidè confitere. Neque enim confessio hæc nec in tibi adferet, sicut a *Achano* attulit, quam fecit de furto suo; sed vitam & gratiam, sicut attulit b *Dauidi* confitenti coram *Nathan* suum adulterium & homicidium Expediit uerò (vt S. Bonauent. aduertit) hac animi fortitudine, & intentione, à peccato maximè pudendo, & quo maximè erubescamus confessionem auspicari. Cùm enim statim in. tio potentissimus inimicorum prosteruitur; reliqui deinde debiliores nullo negotio superantur: Sicut *Goliath* Gigante deuicto, cæteri *Philistæi* se in fugam coniecerant.

II.

S. Thom. in
Additio. q.
9. 4. 4.

c Psal. 31. 5
d 24. 11.

DEINDE accedet propositum, summâ quâ potero, animi demissione eadè omnia ita manifestandi; ut confessio clara sit, pura, simplex, nuda, & intentione rectâ: absque excusatione, aut imminutione culpe, quæ uerè adest: nec eam in proximum ut *Adamus*, neq; in serpentem & hostem tartareum ut *Eua* consciendos; sed sibi ipsi adscribendo, sicut fecit *Dauid*: *Confitebor*, dicens, *aduersum me iniustitiam meam*, eandem & *multam*, & grauem esse agnoscendo. Cauendum interim est contrarium extremum, nimia uidelicet eorundem peccatorum exaggeratio: ne confessio, ficta esse credatur,

datur, aut honoris ambitiosa, quæ humilitas haberi velle poenitens videatur. Est enim vana gloria subtilis, quæ varijs vijs sese insinuat & honorem aucupatur.

TERTIO statuum, confessarij mei monitis & reprehensiones audire, magno silentio, & animi submissione, nec eas quantumuis acriter & asperas interrompere: sicut fecit David, qui patientissimè terribilem Nathan Prophetæ increpationem totam audiuit: culpamque suam agnoscens. *Peccavi, inquit, Domino: Et Ecclesiasticus monet: f Audi tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia.* Quæ autem gratia melior esse potest eâ, quæ hic tibi confertur? quæ Dei amicitia est.

AD hæc facilius præstanda multum confert, Confessarium ipsum non vt hominem intueri; sed vt verè ministrum, Deiq; vices gerentem: ideoque Deum ipsum in eo agnosceret; ac propterea internâ & externâ reuerentiâ eundem prosequi oportet. Ob id enim DEVS voluit, confessarium non hîc vti precandi formam, vt poenitenti veniam impetraret; sed formam potestatem habereis quæ dicit: *Ego absoluo te.* O anima mea, siquidē tale æternæ vitæ verbum audituram te speras: num magnum te facere existimabis, si temporali aliquo pudore, confitendo tua delicta, afficiaris? *g Quam bonum, inquit Sapiens, est, correptum manifestare poenitentiam! sic enim effugies voluntarium peccatum, quia ab illo absoluëris.* Detege semel omnia flagitia tua, siquidem Deus vniuer-

S. Bern de
Gradi. humili-
lit. Simula-
ta Confessio.

III.

e 2. Reg. 12.

13.

f Eccl. 32. 9.

S. Bonau p.

2. Speculi c.

3 & de In-

forma. No-

uittior. c. 12.

g Eccl. 20. 4

h Ezech. 18.
22.sim promisit: h *Omnia iniquitatum eius, quas operatus est, non recordabor.*

PUNCTVM IV.

Satisfactio.
I.

CIRCA tertium actum, qui est SATISFACTIO, statuam firmissimè, obtemperare confessario in omnibus, quæ meritò mihi iniunxerit: siue ea ad morborum spiritualium medelam; siue ad satisfactionem Deo pro illatis ei iniurijs faciendam, spectent. Decet enim ægrotum, medico in ijs, quæ tum ad sanitatem recuperandam; tum ad vitanda eius amittendæ pericula spectant, obedire: nec minùs æquum est, debitorem creditori suo, quoad fieri possit, satisfacere. Cùm igitur Deus peccata mihi condonare, & æternam, quam illis promeritus eram, pœnam in temporaneam commutare velit: consonum omninò est, me ipsum ad eam exsoluendâ, quâ confessarius imponet, paratum offerre, dicereque cum Dauide: *a Ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper: quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo, daboque operam: ut nec memoria mea, peccati mei obliuiscatur; nec oculi cessent à lacrymis, nec manus à vindicta sumenda, donec fuerit omnino deletum.*

a Psal. 37. 18

II.

AD id præstandum magnum subsidium adferet asperrimæ, quam ipse Christus pro meorum peccatorum expiatione fecit, pœnitentiæ consideratio. Quæ enim seuerior esse potest disciplina, quam ipsius fuerint flagella?

quod-

quodnam asperius cilitium, quàm spineæ ipsius coronæ, & clauorum cuspides? Quæ molestior vigilia, quàm ipsi fuerit, tota nocte Passionem præcedente? Quis durus adeo angustusque lectus, atque Crucis fuit: in qua ipse expirauit? Quodnam adeò seuerum ieiunium fuit, atque ipsius: qui, cum tota die passionis nec comedisset quicquam, nec bibisset; paulò antè mortem felle & aceto fuit potatus? Anima mea, quandoquidem Christus immania & atrocia adeo pro ijs peccatis est passus, quæ non fecit; patere & tu nõnihil pro ijs, quæ tu ipse perpetrasti, & *b fructus fac dignos* b Matt. 3. 8. *poenitentia*: Arbor enim, quæ fructus non protulerit, quales Christus, non habebit partem cum Christo.

AD idem conferet etiam plurimum consideratio poenarum Purgatorij, quæ ponetur inferiùs. Est enim amèria manifesta, nolle debitum soluere, donec me creditor in carcerem cõpingat: ex quo. donec vltimum quadrantem reddidero, exire non possim; & quod leui Satisfactione, magnoque compendio, & emolumento meo reddere in hac vita possem, ad acerbissimas Purgatorij poenas rejicere. Eadem enim benignissimi Dei liberalitas, quæ id ipsum quod hîc sponte ad debitum meum exsoluendum offero, nouo ipse præmio afficit: augmento videlicet gratiæ & gloriæ. quod tamen, si in Purgatorio reddam, non habebõ.

AD extremum, firmissimè constitutam, vitam emendare, & ad peccata pigmenta non redire.

dire. Sine hoc autem firmo animi decreto, contritio erit ficta; confessio sacrilega; satisfactio etiam ipsa inutilis; & absolutio nullū habebit effectum. Neque enim habenti animum reuertendi ad peccata, dimittentur admitta. Imò etiam cum leuis & venialis est culpa, non dimittitur; nisi abstinendi ab ea propositum adfit.

HAC præparatione, sanctisque his affectibus, & propositis seruatis, securè possum ad hoc sacramentum accedere: opere, quæ mecum constitui, exequendo, ingenti desiderio veramutatione vitam meam innouandi: Quasi mecum Ieremias Propheta verbis illis esset locutus: *c statue tibi speculum, pone tibi amaritudines, amarè videlicet peccata tua desendo: Dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti, vel vt D. Hieronym. vertit: Cogitationes operibus iunge, vel vt Septuaginta legunt: Da cor tuum super humeros tuos: assumendo videlicet cum amore iugum obedientiæ: vt, quæ Deus & eius ministri tibi iniungent, exequaris.*

c Ier 31. 21.
iuxta 70.

D. Hier. ibi.

